

Update Freya Oktober 2006

Freya (7 jaar en 9 mnd) is sinds enkele weken begonnen in groep 4 en vindt school, zoals altijd, weer erg leuk en gezellig. Ze gaat er elke ochtend met een goed humeur naar toe.

Het eindrapport van het vorige schooljaar laat over het algemeen een gemiddeld leerniveau zien met op spelling een voorsprong van enkele maanden. Het lezen gaat goed, inzicht en begrip daarin is een zwakker punt maar ze mag het graag doen. Ze is rustig in de klas, wordt goed opgenomen, werkt geconcentreerd en is leergierig maar opvallend is dat ze niet voor zichzelf kan opkomen. Een detail waar de leerkracht van groep 4 ook over begon zonder dat ze wist van het Triple-X syndroom. Nu ze weet wat het inhoudt en waar eventuele knelpunten in naar voren kunnen komen hebben we wederom de afspraak gemaakt dat ze mij op tijd zal in seinen als Freya ergens moeite mee gaat krijgen.

Haar korte termijn geheugen is opvallend sterker geworden nu ze zonder moeite weet te vertellen wie/wat en wanneer gezegd of gedaan heeft als ik vraag hoe het op school geweest is die dag. Het "ik weet het niet meer" komt amper meer voor.

Misschien is het omdat ze verbaal steeds sterker wordt naarmate ze ook in leeftijd groeit. Het terug halen van details van jaren geleden is een sterk punt van haar; ze weet het vaak precies te benoemen als wij het al vergeten zijn.

Freya heeft een brede interesse en vindt ook gauw iets leuk.

Het ervaren leert haar snel; toen ze enge dingen zag bij turnen op een introductieles zoals salto's en rekstokkunsten was ze overtuigd dit maar niet meer te willen als sport als het zwemdiploma behaald is. Nee, dan liever op streetdance.

We wachten af want dat kan ook zo weer veranderen. Ze beweegt wel graag.

Het zal vast een sport zijn waarbij ze contact houdt met de grond.

Lichamelijk zijn er eigenlijk geen echte bijzonderheden.

De buikpijn waarover ze nog wel eens klaagde, en wat ook typerend kan zijn voor Triple-X, is de laatste tijd niet meer aan de orde.

Wel blijft ze erg schrikachtig voor harde geluiden.

Dat we nu de tijd van wind, regen en onweer tegemoet gaan zal wel weer wat slaaptেকort met zich meebrengen.

Haar lichaamslengte begint steeds opvallender te worden als langste meid van de klas.

Freya is sporadisch ziek, buiten de gewone verkoudheden of buikgriep om als dat heerst, en heeft geen aanleg voor COPD.(voorheen CARA)

Ze is laat met het wisselen van haar melkgebit. Er zijn nog maar 4 blijvende tanden die opvallend scheef groeien in de onderkaak. Ze heeft al 2x een vulling in een melkkies gehad.

Nu Freya weer wat ouder is valt het ons op dat ze in mindere mate en korter durend last heeft van de emotionele "buien" en zich vaker en langer probeert met woorden, wel dan niet enigszins brutaal, staande te houden. Zodra ze voelt dat ze niet kan winnen reageert ze met huilen en het "ik-verstop-me" gedrag. Handen voor de ogen (soms nog gillen), in de hoek van de bank gaan zitten, weglopen uit de kamer of veilig wegduiken in de armen van mij of haar vader.

Dit is ook haar manier van reageren op grapjes waarbij ze zelf het middelpunt is.

In het spelen met 2 vriendinnetjes heeft ze vaak het gevoel dat ze er buiten geplaatst wordt als die twee net even iets te lang samen wat gaan doen. Daarin blijft ze erg kwetsbaar.

Weinig zelfvertrouwen, faalangst en niet voor jezelf opkomen is als een rode draad in veel dingen. Freya heeft ook een afwachtende houding wat meer dan alleen "de kat uit de boom" kijken is. Haar zwemleraar geeft ook aan dat het hangt op zelfvertrouwen, vooral voor het onder water gedeelte, waarom ze nog steeds niet voor Diploma A mag afzwemmen.

Aan de andere kant kan ze ons ook verbazen met wat ze wel durft; bij onbekende mensen een praatje maken of in de winkel boodschappen halen b.v.

Omdat we weten waar haar kwetsbaarheid zit hopen we als ouders de juiste stimulans(en) te geven en haar te prijzen voor de dingen die ze goed kan. En dat zijn er veel in onze ogen.

Misschien is het een voordeel dat we haar syndroom niet als een handicap zien maar als iets wat haar uniek maakt. Het is die kwetsbaarheid wat ons bewust maakt dat het er is maar we handelen en behandelen haar niet anders dan onze zoon.

Het is een heerlijke meid! Vrolijk, enthousiast, sociaal, behulpzaam, lief en zorgzaam.

Ze kan opstandig zijn, een enorme treuzelaar, huilen om (in onze ogen)kleine dingen en vele herhalingen nodig hebben maar er is maar één lach of knuffel nodig om te beseffen hoeveel we van haar houden. En er gaat nog steeds geen dag voorbij zonder die beide dingen.

Freya zoekt nog vaak de geborgenheid van "moeders schoot".

Opvoeden is voor ons nog steeds één van de moeilijkste taken maar we hebben zeker niet het gevoel dat dit meer van ons vraagt.

Het opgroeien en het pad naar volwassenheid vraagt bij ieder kind de nodige zorg en aandacht waarin we geen enkele garanties krijgen.

Wel hebben we ondervonden dat onderling contact over het Triple x syndroom heel belangrijk is om steun, her- en erkenning te vinden.

Het Forum op deze website is daarom een echte aanrader.

Van verdere ontwikkelingen houden we jullie vanzelfsprekend op de hoogte.

Ida Bakker, 6-10-2006